

„Nemzeti összefogás határokon és tengereken túl”

Folytatjuk a **Dr. Semjén Zsolt** Magyarországi miniszterelnök-helyettese és **Sikó Anna** nagykövet asszony által, 2011. október 24-én Canberrában összehívott „Nemzeti összefogás a határokon és tengeren túl” című konferencia hozzászólásait.

Nt. Dézsi Csaba, melbournei református lelkész és közéleti vezető, felszólalása:

Csatlakozom az előttem felszólalóhoz. Csapó Endre helyesen fogalmazta meg, hogy a mi gondjainkat csak Magyarországról lehet igazából megoldani. Az emigráció sohasem lesz képes arra, hogy egy átfogó, reprezentatív testületet előállítson, amelyik mindannyiunk gondját lefedi. Ennek többféle személyes és társadalmi okai vannak, de ne részletezzem... Sajnos zét vagyunk forgácsolva. Csatlakozom Kardos Béla gondolatához, hogy valóban egy olyan intézményre lenne szükségünk, amelyik kizárólag a külföldi, tengeren túli diaszpóra kérdéseivel foglalkozna, s olyan referensei, ügyintézői lennének, akik helyi ismeretekkel rendelkezve, elkötelezett szakértőként intéznék az emigrációs közösségek sajátos gondjait és igényeit, és bekapcsolnának bennünket a magyar kormányzat nemzetegyesítő vérkeringésébe. Egyházi vonatkozásban üdvös lenne ha a kormányzat felhívna az otthoni egyházak figyelmét, hogy a kapott állami támogatások elosztásánál gondoljanak a magyar emigrációs egyházi közösségek szükségleteire is, és itt nemcsak kimondottan anyagi, de erkölcsi támogatásokra is gondolok. Ne feledjük, az egyházaknak fontos szerepe van a külföldi, tengeren túli magyarság identitása megtartásában. Ezért nem értek egyet azzal a felfogással, ami nemrög felütötte a fejét, hogy az egyház ne politizáljon. Nekünk, református lelkészeknek, kötelességünk a közösség gondjait felvállalni. A politika – jó értelemben véve –, a közjó szolgálata! Ezért mindenkit megnyugtatok, hogy a magyar közösség jól felfogott érdekében, az integráció megvalósítására továbbra is politizálni fogunk! Kardos Béla említette, hogy elveszítettük vitalitásunkat és urrá lett sokunkon a lustaság, a kényelem és a nemtörődömség. Befejezőül elmondok egy történetet. Amikor megkérdezték a bölcstől, hogy mit jelent az Úr békéje? Azt válaszolta, hogy az Úrnak békéje valami más jelent: ha valaki zaklatott, akkor a nyugalom jelent, de ha valaki lusta és elkényelmesedett, akkor azt sarkallja minden jó megtételére. Kedves Testvéreim, az Úrnak békéje legyen veletek, és sarkaljon, zaklasson titeket!

Nt. Kovács Lőrinc, brisbanei református lelkész és közéleti vezető, felszólalása:

Erdélyi lévén mindig azt a hasonlatot használjuk, hogy Erdélyben ha odateszünk egy fazék vizet főni, amikor az forrni kezd próbálja ledobni, lenyomni a fedőt magáról. Valahogy így éljük meg mi is magyarságunkat: forrunk, erőt fejtünk ki és nyomják vissza ránk a fedőt. Itt Ausztráliában más a helyzet, itt nincs fedő rajtunk, ezért párolgunk, elpárolgunk. Próbáljuk meg ezt a gőzt úgy lecsapolni,

hogy ismét csepfolyós állapotban tartsunk meg fiatalokat, családokat a magyarság számára. Nemrégiben olvastam egy statisztikai adatot, hogy 200 év múlva fog megszületni az utolsó magyar gyermek, ha ilyen ütemben fogyunk és párolgunk. Ez lesz a sorsunk itt az emigrációban is ha önként mondunk le identitásunkról, ha csak az anyagi javak, a jólét és a kényelem irányítja életünket, s megfedekezünk a Jóisten gondolatával, az által nyújtott feladattal, magyarságunk küldetésének megélésével. Ezzel a nagymértékű elpárolgó fogyással kell nekünk ausztráliai magyar lelkészeknek szembenézni és felvenni a harcot. Queenslandben több egyesület, szervezet vesz részt és támogatja ezt a nemzetmentő munkát: a *Magyar Ház*, a *Gold Coasti Magyar Klub* – akinek elnöke Kerekes Samu is itt van –, és a *Nyugdíjasok Klubja*, a *Református Egyház*, a *Kulturális Szövetség*, a *Magyar Rádió*, a *Szintársulat*, a *Táncsoport*, stb. Jellemző az ifjúságra, hogy istentiszteletre, kulturális eseményekre nemigen jönnek, de bográcson piknikre, mulatságra igen. Érdekes a hozzáállás is, néhány pohár shiraz bor után egész jó magyarok lesznek. Magyar identitásunk szemléltető megvallására javasolom, hogy minden évben valamelyik állam vállalja fel június 4-én a *Nemzeti Összetartozás Napjának* megszervezését, központi rendezvényként, amint eről tegnap Sydneyben Kardos Béla említette tett az ünnepélyen. A magyar kormányt pedig arra kérem, hogy küldjön képviselőket ezen eseményekre, hiszen nagyon sokat jelent számunkra, ha érezzük támogató, bátorító szavukat, jelenlétüket. A templomnak közösségmegtartó erejét bizonyítja, a *Gold Coasti Magyar Egyesület* zárókönyve és kápolna építési terve, valamint a brisbanei református templomépítés, amelyik más nemzetek templomai, kápolnái mellett hirdetné a queenslandi jelenlétünket. Ehhez kérem a jelenlevő államok képviselőinek támogatását és a magyar kormány erkölcsi segítségét.

Dr. Domaniczky Endre, a canberrai nagykövetség konzulja, felszólalása:

Július óta, törekszünk Sydneyben, havi 1-3 alkalommal kihelyezett konzuli fogadónap megtartására mindaddig, amíg a főkonzulátus ügyében végleges döntés nem születik. Az ügyintézés helyszíne a *Görög Konzulátus* (Level 2, 219-223 Castlereagh Street, Sydney) mellett a 31 Glendenning Road, Glendenning alatti *Délvidéki Magyar Klubban* található (Telefon hétvégeken: 02 9675 2103). Rövidesen – talán még ebben az évben, de jövő év elejétől biztosan –, lehetővé válik a biometrikus útlevelek igénylése Ausztráliában. Időpontot interneten lehet majd foglalni (mission.cbr@kum.hu), és a konkrét tájékoztatás a nagykövetség honlapján elérhető lesz (www.mfa.gov.au/kulkepvisolet/AU/HU).

Az egyszerűsített honosítási kérelmek intézése, a konzuli fogadónapok során folyamatos. Kértem a magyar közösségek vezetőit, hogy ha ilyen igényről tudnak, szíveskedjenek felém jelezni: Telefon: 02 6282 3226, Mobile: 0439

992 013, Fax: 02 6285 3012, E-mail: edomaniczky@mfa.gov.au. Köszönetet mondok valamennyi tb. konzulnak, és magyar közösségnek, valamint a magyar szervezetek vezetőinek Ausztráliában és Új-Zélandon egyaránt mindazon munkáért, támogatásért és tájékoztatásért, amelyet a konzuli ügyek intézése és az ügyfelek kérelmeinek továbbítása során kaptam – és remélhetőleg kapni fogok.

Alex Brooking, Ausztrália volt budapesti nagykövete, felszólalása:

Szeretettel üdvözlöm Ausztráliában Dr. Semjén Zsoltot, Magyarországi miniszterelnök-helyettesét, akivel Budapesten volt szerencsém többször találkozni, és Sikó Anna nagykövetségnek sok sikert kívánok négy éves canberrai küldetése eredményes tevékenységéhez. Ahogy végignézek a teremben, sok arcot ismerek fel, akik komoly eredményeket értek el a tudományosság, a gazdaság és a két ország, Ausztrália és Magyarország, közötti kapcsolatok elmélyítésében. Szeretném mindenkinek felhívni a figyelmét, hogy mind a debreceni, mind a pécsi és a szegedi, de az összes magyar egyetemeken szívesen fogadják az Ausztráliából Magyarországra látogatókat, és lehetőséget nyújtanak számukra szakmájuk terén előadások tartására, vagy Ausztrália sokszínű jellege bemutatására. Külön felhívom a figyelmet arra a Békés megyei ún. *Friendship Society*-re, amelyik sok lehetőséget kínál a két ország közötti baráti szálak kötésére. Arra biztatok mindenkit, hogyha Magyarországra látogatnak, akkor ne hagyják ki ezeknek az egyetemeknek, Békéscsabán és Gyulán pedig a baráti szálakat építő *Friendship Society* felkeresését.

Kövesdy András, Melbourne, felszólalása:

Jelenleg igen szerencsés a helyzet Viktoriában. Jó az együttműködés, és az összefogás, a szervezetek között. Ha most rendeznénk egy (Identitás) Konferenciát, akkor azt támogatnánk és sikeres lenne. Fontosnak tartom a kapcsolatok építését Magyarországgal. Példa erre a közelmúltban a *Magyar Művelődési Intézet* által kiküldött Tóth Zsóka drámapedagógus tevékenysége. Ilyen támogatásokra, együttműködésre van szükség. Fontosnak tartom Csapó Endre és Kardos Béla által javasolt, ránk szabott intézmény létrehozását, a velünk, tengeren túliakkal való kapcsolatok ellátására, továbbá, hogy Ausztráliában ismét létrejöhessen egy olyan központi érdekszövetség, ernyőszervezet, mint volt annak idején, amelyik ápolná összetartozásunkat és ellátná képviselőinket a magyar kormányzatnál. Ennek, viktoriái szervezése jelenleg jól halad. Megemlítem még, hogy Viktoriában létrehoztunk egy olyan alapot, amiből rendszeresen hoztatunk ki ki Magyarországról tánctanárokat, az itteni táncsoportok oktatására. Magyar identitásunk megőrzésére lényegesnek tartanám, hogy Magyarország támogassa a most felnövő generációinkat a magyar nyelv, kultúra és hagyományok elsajátításában.

Egyházi vezetők, lelkipásztorok hozzászólásai

Nt. Kovács Lőrinc Queenslandből, röviden így szól: – A lelki életet próbálom összefogni Queenslandben, ahol sajnos nincs katolikus lelkipásztor. Én vagyok az egyetlen lelkész, aki a keresztény felekezetekhez tartozók igényeit igyekszem kielégíteni. Két projektünk van. Az egyik, a katolikus közösség egy zárókönyvet igyekszik létrehozni a magyar alapítású Pálos Rend gold-coast-i kegyhelyén, ahol egy kápolnát szeretnének felhúzni. A másik, egy nagyobb projekt, református templom építése Brisbane-ben. A református egyház-köztség alapjait Adorján Ferenc rakta le évtizedekkel ezelőtt, s ennek gyümölcse most érik meg. Abból indultam ki, hogy a templomépítés ideje nem járt le, hiszen Erdélyben a román ortodox egyház egyre másra építi templomait, katedrálisait a Székelyföldön ott, ahol alig vannak románok. Brisbane-ben is van, több olyan templom, amelyet Magyarország-közelbeni nemzetek fiai építettek. Ezekhez a projektekhez kérem az Önök támogatását és Magyarország erkölcsi segítségét.

Nt. Péterffy Kund, New South Wales és az Australian Capital Territory, református lelkipásztor felszólalásával, lelkőképpen rámutatott a lelkészeknek az emigrációban végzendő fontos keresztyén-ség- és nemzetmentő, szerepére. Semmi különös nem akarok mondani, csak azt ami a feladatunk – kezdte el felszólalását. Az első amit szeretnék kihangsúlyozni, hogy hiszem és vallom, ahogy Magyarország a háromlábú székhez hasonlóan képzeli el a nemzetpolitikát, úgy mi is a keresztyénységet – Pál apostolon keresztüli megfogalmazásban, ahogy Sárospatakon tanultam –, három égő fákja példájaként képzeljük el, s ez: a hit, a remény és a szeretet. Ez van a zászlónkra írva, ennek tükrében éljük életünket. Fájjalom, hogy vannak olyan személyek, akik elvitatják a református lelkészeknek a hivatását és küldetését, amiért mi az ausztráliai magyarság egységét és megtartó erejét, az összefogást szolgálva tesszük dolgunkat, és nemcsak a szószékre korlátozzuk tevékenységünket. Hadd szögezzem le erdélyi református virtussal szólva, hogy az a lelkipásztor, aki hat napon át láthatatlan, az a hetedik nap érthetetlen. És ez nem csak a lelkipásztorokra igaz, hanem minden egyes emberre. Tehát, ne csak a hétvégén legyünk magyarok, ne csak a hétvégén beszéljünk magyarul, hanem a hét minden egyes napján. Szeretettel kérek mindenkit, hogy ne maradjunk otthon hat napon át, ne savanyodjunk be az úgynevezett szürke hétköznapokon, hanem vegyük komolyan, hogy egyéni és közösségi magyarságunk megőrzése csak úgy lehetséges, ha keressük a magyar embertársainkkal való közösséget. Sikó Anna nagykövet asszony azt mondta, hogy amikor megkapta kinevezését, hogy canberrai nagykövetként képviselje Magyarországot Ausztráliában, Új-Zélandon és Óceániában, akkor Né-

meth Zsolt államtitkár úr azt mondta neki: „Száz ezer lelket bízok rád, melyből hetven ezerről tudunk, de harminc ezeret neked kell megkeresni.” Ugye, mi sem tudjuk, hogy hol az a sok ezer? Mint lelkipásztor, és nem feltétlenül úgy mint pap, azt mondom: Ne azt várjuk, hogy a lelkipásztor csak vasárnap és csak a szószéken szóljon a hívekhez. Vasárnap a lelkész vezet a nyáját, Jézust követve a Krisztust követők előtt jár, de hét közben inkább a nyáj mögött áll, mint egy „terelvén őket” a jó irányba. Meglátogatja a kórházban a beteget, otthonaikban a családokat, az öregothonokat és a magyar közösségekben is megjelenik, és ott is hallatja a szavát. Meggyőződés, hogy megmaradásunk biztos záloga az, hogy megéljük mind az otthonainkban, mind a különböző magyar közösségekben vagy szervezetekben nap mint nap magyarságunkat, és nem csak ünnepnap. Hadd merjem felvállalni, hogy nekünk e téren olyan példaképeink vannak mint pl. Tőkés László és nem mint ifj. Hegedűs Lóránd, akinek nem vitatom el a nézetét, de inkább Tőkés püspök úrnak politikai és teológiai nézeteivel értek egyet. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt, hogy ne csak az első vagy esetleg éppen csak az utolsó percben legyünk együtt, hanem lehetőség szerint minél többet. Így érthetünk szót egymással, így fogadhatunk szót Istennek és nem utolsó sorban így tarthatjuk meg a magyarságunkat.

Ft. Pető Gábor, melbournei katolikus pap, felszólalása:

Szeretnék néhány pozitív dolgot megemlíteni a melbournei magyar katolikus egyházközösséggel kapcsolatban. Értékeljük, hogy a magyar püspöki kar számom tart bennünket, aminek bizonyítéka, hogy Cserháti Ferenc püspök úr már egyszer, 2008-ban, meglátogatott bennünket, és jövő húsvétkor ezt ismét megteszi. Természetesen nem csak a melbournei magyarokat látogatja meg, de Sydneybe és Adelaidebe is felkeresi a magyar híveket. Reméljük, hogy Brisbanebe is eljut, de ezt még megbeszéljük. Az ilyen látogatások teszik az ausztráliai magyar katolikusok számára világossá, hogy ők is fontosak az Egyház számára. Bizonyítja továbbá ezt még az is, hogy papokat küldenek ide, a világ végére, a magyar katolikus hívek gondozására. A melbournei magyar egyházközösség létszáma sajnálatos módon fogyóban van, főleg az idősebb korosztály, az amelyik támogatja. Gyermekeik, unokáik és dédunokáik, ha egyáltalán járnak templomba, akkor a közeli, helyi ausztrál templomot látogatják. Jönnek azért Magyarországról fiatalok, bár egyre nehezebb megszerezni a különböző vízumokat. Akik jönnek, sajnos nem vallásosak. Van azért kivétel, néhányan eljönnek a karácsonyi éjféli misére, van néhány keresztelő is, és ahogy a brisbanei református lelkész említette, gulyás partyra, bográcsozásra eljönnek. Mi is szervezünk ilyen összejöveteleket, így legalább támpomközelben vannak, és találkozási lehetőséget teremtünk számukra. Viszont jó látni, hogy azért segítik